

23 Ιουλίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ., ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Διοτές]

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΨΥΛΛΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5482).

Ποινή — Κλοπή ποσών (ΛΚ 350 και ΛΚ 20) σε μετρητά από κλειδωμένο κιβώτιο κατά παράβαση του άρθρου 266 (η) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Ο εφεσείων είχε προηγούμενες καταδίκες για παρόμοια εγκλήματα — Ο εφεσείων επρόβαλε ψυχολογικά προβλήματα για μετριασμό της ποινής του — Συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξη μηνών — Δεν κρίθηκαν σαν έκδηλα υπερβολικές από το Εφετείο. 5

Ο εφεσείων τον Αύγουστο του 1989 έκλεψε ποσό ΛΚ350 και τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου ΛΚ20 σε μετρητά από το παγκάρι της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου. Από τα κλαπέντα χρήματα επεστράφηκαν μόνο οι ΛΚ20 που εκλάπηκαν κατά την σύλληψη του επ' αυτοφώρω από μοναχό. Καταχώρησε την έφεση αυτή ισχυριζόμενος ότι οι συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξη μηνών που του επιβλήθηκαν ήταν έκδηλα υπερβολικές. Ο εφεσείων είχε προηγούμενες καταδίκες. Το 1984 καταδικάσθηκε σε φυλάκιση τεσσάρων χρόνων για διάρρηξη και κλοπή. Η υπεράσπιση του εφεσείου-ντα εστηρίχθηκε πάνω στη ψυχολογική του κατάσταση στην οποία όπως ισχυρίσθηκε, το πρωτόδικο Δικαστήριο παράλειψε να προσδώσει τη δέουσα βαρύτητα. 10 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι: 20

1. Η κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου για επιβολή ποινής φυλάκισης παρά τα ψυχολογικά προβλήματα του εφεσείου-ντα ήταν αναπόφευκτη σαν μέτρο προστασίας της κοινωνίας.

2. Η ποινή που επιβλήθηκε δεν ήταν υπό τις περιστάσεις έκδηλα υπερβολική. 25

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Psylla v The Republic (1984) 2 C.L.R. 420.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 5 Έφεση εναντίον ποινής από Μιχαήλ Ψύλλα ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 4 Ιουνίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 8586/90) σε δύο κατηγορίες για κλοπή από κλειδωμένο κιβώτιο κατά παράβαση του άρθρου 266 (η) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Α.Ε.Δ. Ιωαννίδη σε
- 10 συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξη μηνών σε κάθε κατηγορία.

Ο εφεσείων παρουσιάσθη αυτοπροσώπως.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

- 15 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα τη δώσει ο Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης.

- 20 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξι μηνών σε δύο κατηγορίες για κλοπή από κλειδωμένο κιβώτιο, στην πρώτη περίπτωση του ποσού των £350.- και στη δεύτερη των £20.-. Ο εφεσείων υποστηρίζει πως οι ποινές αυτές ήταν έκδηλα υπερβολικές.

- 25 Την 21/12/89 ο εφεσείων επισκέφθηκε την εκκλησία της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου και παράμεινε μέσα σ' αυτή γονατιστός και, υποτίθεται, προσευχόμενος μέχρι που βεβαιώθηκε ότι ήταν μόνος. Άνοιξε τότε με αντικλείδι το παγκάρι και έκλεψε το ποσό των £20.-.

- 30 Τον Αύγουστο του 1989 είχαν κλαπεί ξανά χρήματα από το παγκάρι της Μονής και οι μοναχοί υποψιάστηκαν ως πιθανό δράστη, μεταξύ άλλων, και τον εφεσείοντα. Έτσι, την 21/12/1989, ένας από τους μοναχούς της Μονής

παρακολουθούσε αθέατος τις κινήσεις του εφεσείοντα. Την κατάλληλη στιγμή εμφανίστηκε μπροστά του και η υπόθεση κατάληξε στην Αστυνομία. Εκεί ο εφεσείων ομολόγησε και τη διάπραξη της κλοπής του Αυγούστου.

Από τα χρήματα που κλάπηκαν ανακτήθηκαν μόνο οι 5
 £20.-, που μόλις είχε τοποθετήσει στην τσέπη του ο εφε-
 σείων κατά τη στιγμή της ακινητοποίησης του από το μο-
 ναχό. Σε σχέση με τις £350.- της πρώτης κλοπής, ο εφε-
 σείων πρόβαλε τον πρωτότυπο ισχυρισμό πως ενώ δεν τις 10
 επέστρεψε στη Μονή από την οποία τις έκλεψε, θεωρούσε
 πως τις απόδωσε με κάποιο δικό του τρόπο σε άλλες εκ-
 κλησίες. Σημειώνουμε πως με βάση τη δική του γραπτή κα-
 τάθεση στην Αστυνομία, χρησιμοποίησε τα χρήματα εκεί-
 να για να επιδιορθώσει το σπίτι του και να αντιμετωπίσει 15
 άλλες οικογενειακές του υποχρεώσεις.

Το παράπονο του εφεσείοντα είναι συγκεκριμένο. Ει-
 σηγήθηκε πως το πρωτόδικο δικαστήριο δεν έχει προσδώ-
 σει τη δέουσα βαρύτητα στο γεγονός ότι έπασχε από ορι-
 σμένο ψυχολογικό πρόβλημα, εξαιτίας του οποίου 20
 αισθανόταν την ακατανίκητη τάση να κλέπει. Υποστήρι-
 ξε πως με τη θεραπεία στην οποία υποβλήθηκε μετά τη
 σύλληψη του, έχει πιά ξεπεράσει το πρόβλημα και εισηγή-
 θηκε πως το πρωτόδικο δικαστήριο, εφόσον κατάληξε στο
 συμπέρασμα πως η αρμόζουσα ποινή ήταν εκείνη της φυ-
 λάκισης, θα έπρεπε να είχε αναστείλει την εκτέλεση της 25
 ποινής.

Είναι καλά θεμελιωμένο ότι τα ιδιαίτερα ψυχολογικά
 προβλήματα που αντιμετωπίζει ο παραβάτης είναι παρά-
 γοντας που πρέπει να συνυπολογίζεται κατά την επιλογή
 της κατάλληλης ποινής και την επιμέτρησή της. Πολύ πε- 30
 ρισσότερο όταν αυτά τα προβλήματα συναρτούνται προς
 το ίδιο το αδίκημα που διαπράχθηκε, έτσι που να εμφανί-
 ζουν την ευθύνη του παραβάτη μειωμένη. Το πρωτόδικο
 δικαστήριο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τους ισχυρισμούς
 του εφεσείοντα αναφορικά με τα ψυχολογικά προβλήματα 35
 που αντιμετώπιζε. Προκάλεσε την εισαγωγή σχετικής επι-
 στημονικής μαρτυρίας και κατάληξε στην απόφασή του.

αφού είχε ενώπιόν του όλα τα σχετικά στοιχεία.

5 Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο εφεσείων διέπραξε τέτοιας μορφής αδικήματα και δεν ήταν η πρώτη φορά που επικαλέστηκε τα ίδια ψυχολογικά προβλήματα για να τα δικαιολογήσει. Το 1984 για το αδίκημα της διάρρηξης και κλοπής, καταδικάστηκε από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας σε φυλάκιση τεσσάρων χρόνων. Το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την ποινή τονίζοντας τη σοβαρότητα του αδικήματος και την ανησυχητική συχνότητα του. (Βλέπε 10 *Michael Andrea Psylla v. The Republic* (1984) 2 C.L.R., 420.)

15 Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε πως παρά τα ψυχολογικά προβλήματα που αντιμετώπιζε ο εφεσείων, η ποινή της φυλάκισης που επέβαλε ήταν αναπόφευκτη ως μέτρο για την προστασία της κοινωνίας.

Δεν έχουμε ικανοποιηθεί ότι συντρέχει λόγος για να παρέμβουμε. Η ποινή που επιβλήθηκε δεν ήταν λανθασμένη σαν θέμα αρχής, ούτε και μπορεί να λεχθεί πως ήταν έκδηλα υπερβολική.

Η έφεση απορρίπτεται.